

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות כרמל'ב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 831
פרשת לך לך

רית	צאת השבת	ניסת שבת	הדלקת נרות
19:10	18:31	17:18	ירושלים
19:08	18:32	17:35	תל-אביב
19:08	18:31	17:27	חיפה
19:08	18:33	17:37	באר שבע

דבר ראש הישיבה

יסודות לחוזרים

אברהם אבינו גולה ממקומו לארץ מצרים • בעל תשובה צריך לשנות את מקומו כדי שהתשובה תהיה פנימית יותר • אחרי שעוברים למקום אחר חוזרים שוב אל המקום שחטאו ומחזקים את האחרים

כאשר אדם גולה ממקומו, כדברי הרמב"ם, זו תשובה אחרת לגמרי, תשובה עמוקה יותר.

תמים ושלם

כתוב ב'זוהר' ש"לך לך" זה בגימטריה מאה, זו שלמות. אומרים בספרים, 'לך', לאן תלך? לך, לתוכך, לתוך עצמך. כשאתה עוזב את המקום שבו היית, ואתה הולך לתוך עצמך עם ענווה ושפלות, כמו שאומר הרמב"ם, שצריך לעשות כל מיני מעשים של ענווה ושפלות. אברהם אבינו מלמד אותנו, שמצד אחד צריך לשאוף למדרגות הכי גבוהות - "התהלך לפני", ומאידך להיות תמים - "והיה תמים". "התהלך לפני" - תהיה בקיא ברצוא, אל תסתפק במדרגתך אלא תתקדם הלאה, ועם זאת תהיה בקיא בשבו - תישאר תמים.

הבעיה שכאשר האדם הולך לפני ה', ומתחיל לעלות בעבודת ה', הוא שוכח להיות תמים. לכן נאמר לאברהם "התהלך לפני" - תלך הלאה, אבל תעלה עוד מדרגה, ועוד מדרגה, אבל תישאר בתמימותך. אם אדם עולה ועולה, אבל הוא מאבד את תמימותו, אז הוא מאבד הכל, ולא יישאר לו כלום לבסוף.

אברהם הכין לנו את כל המדרגות האלו שמדריכות אותנו בעבודת השם, בבחינת "מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי, אברהם יצחק ויעקב?".

פורע הקפותיו

ענין נוסף חשוב הנלמד מאברהם לאלו החוזרים בתשובה, שכשאתם מגיע לאותם מקומות שנכשל בהם קודם, זה נקרא "פרע הקפותיו". רבי נתן אומר, שכאשר האדם ירד למטה לאותם מקומות שנכשל בהם, וחזר ועלה שוב דרך המקומות האלו, זה נקרא 'פרע הקפותיו'. כאשר הוא פרע, הוא עשה תשובה, כמו שהרמב"ם אומר, שזה נקרא 'תשובה מעלייתא', תשובת המשקל.

כשאברהם ירד למצרים, התאכסן בעת הירידה באכסניות שבדרך, ובעת עלייתו הוא מתקן את אותן אכסניות, ועושה תשובה על המקום. כי על ידי שעומדים עכשיו בניסיון, משברים התאוות והמידות הרעות, על ידי זה מעלים את כל הניצוצות הקדושים שנפלו לסטרא אחרא.

כאשר אדם רחוק מהיהדות גר באיזה מקום, ועבר למקום אחר כדי לחזור בתשובה, וכעת הוא חוזר לאותו מקום, ומבקר את חבריו מהעבר, במקום ליפול איתם, אדרבה, הוא מדבר איתם דיבורי אמונה ומחזקם, וכך הוא מתקן כל מה שהוא פגם בעבר.

הפרשה שלנו אפשר ללמוד יסודות חשובים לאלו החוזרים בתשובה כיצד להתנהג.

הפרשה מתחילה בכך שה' מתגלה לאברהם ומצווה אותו 'לך לך' מארץ וגו', צריך לדעת שיש עניין של "לך לך". היום יש אופנה שאנשים נשארים באותו מקום כאשר הם חוזרים בתשובה, ככה זה הולך היום, אנשים לא עוברים כמו פעם למקומות אחרים, אלא חוזרים בתשובה במקום שלהם.

משנה מקום

לכאורה נראה לפי דברי הרמב"ם שאדם שחזר בתשובה צריך לעזוב את מקומו. ולא להישאר באותו מקום. איני יודע ואולי אני טועה, אבל יוצא מכאן שהתשובה היום היא יותר חיצונית. כאשר התשובה הייתה פנימית יותר, אז אנשים היו גולים ממקומם, עוזבים את אזורם הקודם, והולכים למקום אחר, באים לירושלים או למקומות חרדיים אחרים שיש בהם קדושה. אם הוא נשאר באותו מקום, אז זו תשובה יותר חיצונית כביכול. רואים שמבחינה חיצונית הם לא משתנים. הרמב"ם אומר, שהחזר בתשובה צריך לשנות את שמו, ואת מעשיו ולגלות ממקומו, כלומר שאני אדם אחר ואיני אותו אחד שעשה את אותם מעשים מקולקלים. החזר בתשובה צריך להתקדם למעלה ולא להישאר במקומו!

אברהם אבינו בא לגלות לנו את הדרך - "לך לך מארץ". ה' אומר לו, אל תישאר פה באור כשדים, למרות שאתה צדיק כאן, למרות שגילית במקום הזה את מציאותי בעולם והחזרת אנשים בתשובה - "את הנפש אשר עשו בחרן". ה' אומר לו בכל זאת, "לך לך". לאן? אברהם לא יודע, יש לו אמונה, "אל הארץ אשר אראך", תלך אחרי וכבר תגלה לאן עליך ללכת.

לכן הרמב"ם אומר, שהחזר בתשובה גולה ממקומו. רבים היום לא עושים את השינוי לגמרי ונשארים במקומם, וברוך ה' אנתנו שמתים גם על זה, אבל הרמב"ם אומר שעל החזר בתשובה לגלות ממקומו, כי גלות מכפרת עוון, בכך שהיא גורמת לו להיכנע ולהיות עניו ושפל רוח. שכאשר הולך ובא למקום אחר זה גורם לו לשפלות. היום קשה להגיע לשפלות הזאת. פעם אדם היה חוזר בתשובה בשפלות, ואילו היום הוא חוזר בתשובה ומסתכל על כולם מלמעלה...

פעם החזר בתשובה, היה חוזר עם ראש מורכן. ברוך ה', זה טוב גם כך שלא מבזים אותם, אבל באמת לחזור בתשובה זה להוריד את הראש, להיות עניו, שפל רוח.

מאויבי תחכמי

האפקט והחוויה מהחיובית של הילד גדול יותר מאשר ילד שעמד במבצע ומקבל פרס שידוע מראש.

הדבר השני שהינו הכרחי להצליח במלחמה הוא אימון. האימון הוא גם עוזר ללוחם להיות בקי בכל מיני תרחישים אפשריים שיכולים לקרוא במלחמה אך הוא נותן לו אומץ לב ונחישות לנצח במלחמה. כמוכן שאי אפשר לצפות את כל התרחישים וצריך בשטח להיות יצירתי. אבל האימון הוא נותן את כללי היסוד בשביל להיות חזקים ובוטחים ככל האפשר. חינוך היא מילה נרדפת לאימון כמו שכתוב במגילת אסתר ויהי אומן את הדסה היא אסתר. מרדכי לקח את אסתר היתומה גידלה בביתו ואימן אותה. אפי' מעשה פשוט של חינוך לזרוק את העטיפה של החטיף לאשפה הוא צריך להיות עקבי ורציף כך שבעתיד כשהילד יגדל יהיה אצלו הדבר אוטומטי. כמו כן חינוך לאמירת שלום והתייחסות לסבא וסבתא. הממטרה היא שהילד יפתח בעצמו את החושים של ההתייחסות לזולת ויעתיק את זה למקומות נוספים ולאנשים אחרים כשיגדל. ככל שהאימון הוא עקבי יותר כך הוא אפקטיבי. העקביות גם מוסיפה בכך שהילד קולט שהמעשה הזה חשוב להורים והוא ישאף לבצע אותו יותר ויותר על מנת לרצות אותם ולזכות להערכה.

מוטיבציה הוא המנוע החזק שגורם לנו לפעול יכול להיות רכב שרד שאם המנוע שלו לא יפעל הוא יהיה חסר תועלת. התפקיד המרכזי של ההורים ואנשי החינוך הוא לתת את הדלק למנוע שיפעל ויתקדם אך לפעמים התפקיד מורכב יותר זה הצורך אצל ילדים מסוימים לייצר את המנוע. יש ילדים שלא רוצים לרצות. והעבודה איתם היא להביא להם את ההנאה של חווית הנצחון.

כידוע אחד החוויות היותר חזקות שמשפיעות מאוד על נפש האדם הוא תאוות הנצחון. חייל מסכים להשליך את נפשו כשיוצא לקרב והכוח המניע שלו הוא הרצון לנצח. גם הילד כשיבין שהוא מנצח את התחזיות כלפיו והוא מוכיח שהוא כן יכול ומצליח, זה יכול לייצר אצלו מוטיבציה להמשיך עליה ושגשוג. וכמו שאומרים בזמירות שבת "נצח ישראל מצרותינו גאלנו ומבור גלות דלינו והעלינו לנצח על מלאכת בית ה'". בעזרת ה' בקרוב נצא מהגלות ומנשיך גם לנצח במלאכת בית ה' אמן כ"ו."

דוד המלך אומר בתהלים מאויבי תחכמי מצוותך כי לעולם היא לי. ובכלל בספר תהלים מופיע פעמים רבות את שירת דוד המלך נגד אויביו ושונאיו. ולא שמחת אויבי לי, יחד אלי יתלחשו כל שונאי ועוד. דוד המלך עבר הרב המלחמות פרטיות וכלליות הוא נרדף במשך כל ימי חייו גם על ידי שאול המלך וגם על ידי פלישתים שניסו להורגו כמה פעמים אך הוא ניצל בניסים גלויים. המלחמה שפרצה לאחרונה חיידה את המשמעות והמציאות שבה אנו מוקפים באויבים ושונאים שבדורינו כמו בכל דור ודור עומדים עלינו ללכותינו והקב"ה מצילנו ויצילנו מידם.

גורם ההפתעה הוא גם מכריע בתחום החינוך. החוויות שנחקקות בנפש הילד הם דווקא החוויות שהיו דרמטיות ואחד האופנים שעושים משהו 'דרמטי' הוא 'הפתעה'

בפרשת השבוע יש את מלחמת אברהם אבינו נגד ארבעה מלכים גבורים וחזקים ואת נצחונו של אברהם אבינו שלא בדרך הטבע. אברהם יצא למלחמה בשביל להציל את לוט אחיו שנלקח בשבי. מסירות נפש של ממש. כתוב וירק את חניכיו ילידי ביתו שלוש מאות ושמונה עשרה איש וכך הלך למלחמה וניצח. בעזרת ה' גם במלחמה זו ננצח שלא בדרך הטבע ובניסים גדולים ונצליח להוציא את כל השבויים לחיים ולשלום.

...

מה אפשר ללמוד מהאויבים לעבודת ה' ולחינוך הילדים? כידוע בשביל לנצח את האויב צריך ללמוד מה הם החולשות שלו ובאיזה דרכים הוא מנהל את המלחמה ולהביס אותו בדיוק בנקודות אלו. ישנם כמה נקודות שהם הבסיס להצליח במלחמה. דבר ראשון הוא גורם ההפתעה, לבוא ולהלחם כשהצד השני לא מוכנים. דבר שני זה אימונים, ככל שהלוחם מיומן יותר הוא יבצע את הלחימה בעוצמה ובכוח. דבר שלישי זה מוטיבציה ומצב רוח, ככל שיש מוטיבציה לנצח הלוחם פועל בחריצות בשביל להספיק יותר ויותר.

גורם ההפתעה הוא גם מכריע בתחום החינוך. החוויות שנחקקות בנפש הילד הם דווקא החוויות שהיו דרמטיות ואחד האופנים שעושים משהו 'דרמטי' הוא 'הפתעה'. כאשר אבא מגיע הביתה ואומר "קניתי לנחמן הפתעה" ההפתעה סגורה בתוך צלופן מהודר ושקית יוקרתית. מגיע לנחמן הוקרה על הצלחתו במבחן השבועי בחיידר. ועכשיו נזמין אותו לפתוח את המתנה. נראה איך בעיניים בורקות הוא ניגש ופותח את העטיפה ובחיוך גדול אומר תודה רבה ומקבל עידוד וחיוזוק להמשיך ולהתאמן.

המבצע הגדול של ניצוצות ברסלב ממשיך בענקה!

עוד לא מנדיים? הירשמו עכשיו וקבלו את חבילת ההכרות בחינם!

ניתן להירשם בכל עמדות 'נדיים פלוס': ניצוצות • טורס הרשמה

ניצוצות 02-623-1218 ממקד מנדיים:

נקודת חצות

משנה באיזה שעה הוא ניצח, עם בבוקר או בצהריים, ביום ראשון או ביום שלישי?

ר' נתן מגלה לנו שכאן כתוב יסוד עצום, היסוד של חצות לילה, מעלת חצות לילה שזהו זמן שיש לו כוח מיוחד, מהו הכוח של חצות לילה? מהו היסוד הנעלם של מעלת נקודת חצות?

היסוד הוא שחצות זהו זמן של שבירת הדינים, במשך הלילה שהאדם ישן מתגברים כל הדינים מכוח השינה שהיא מעין מיתה, כאשר מגיע שעת חצות, אם האדם מתגבר לקום לומר תיקון חצות, לשפוך שיח לפני בורא העולם, בכוח התגברותו על השינה מתבטלים כל הדינים הכל נמתק ונתקן.

הזמן הזה אומר ר' נתן, זהו זמן המסוגל לעורר את הנקודה הטובה שבכל אחד, בכל אדם אפילו באדם הרע ביותר, קיימת נקודה אחת פנימית טובה שאם מעוררים אותה היא יכולה להשפיע על הבן אדם, לגרום לו לעזוב את כל הטומאה וכוחות הרע, לחזור בתשובה.

כשאברהם אבינו רודף אחרי המלכים כדי להציל את אחיינו לוט, מטרתו של אברהם להציל את לוט מכוח הנקודה הטובה שיש בלוט, הנקודה הטובה של לוט זהו רות המואביה שעתידה לצאת ממנו שמשם יצא מלך המשיח, את הנקודה הטובה הזאת מעורר אברהם דייקא בחצי הלילה, משום שזהו הזמן המסוגל לעורר את הנקודה הטובה שבכל אחד.

זוהי הסיבה שהתורה מספרת לנו את השעה המדיקת של מלחמתו של אברהם, ללמד אותנו על הזמן המסוגל לעורר את הנקודה הטובה.

(ליקוטי הלכות השכמת הבוקר א' ג')

סון נורא קרה... לקחו אתם שבויים... פחד וחלחלה, כל הארץ במלחמה.

לא, אין אנו מתעסקים במה שקרה בתקופתנו, חוזרים אנו שנים רבות אחורה - לפני קרוב לארבעת אלפים שנה תקופתו של אברהם אבינו, ארבעה מלכים נלחמים בחמשה מלכים, ארבעת המלכים מנצחים את החמשה, בין חמשת המלכים נמצא גם מלך סדום שנמלט לבין ההרים, סדום נכבשת, תושביה נלקחים בשבי ובין כל השבויים נמצא לוט אחינו של אברהם אבינו, גם אותו לוקחים בשבי.

מכאן ואילך העניינים מתגלגלים במהירות, עוג המכונה "הפליט", מכוח אינטרסים אישיים רץ לבשר לאברהם שנשבה אחינו לוט, אברהם יוצא ביחד עם שלש מאות ושמונה עשרה עבדים ועם אליעזר עבדו הנאמן, לרדוף אחר המלכים.

וכאן התורה נותנת לנו תיאור מעניין על המרדף של אברהם ועבדיו, "ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק", מה הפירוש 'ויחלק עליהם לילה', את מה היה צריך לחלק?

חז"ל דורשים את הפסוק כך, אברהם אבינו רדף אחרי המלכים עד לניצחון בחצי הלילה על ידי נס, וגם בחצי השני של הלילה היה נס, אלא שהנס הזה היה לאחר שנים במכת בכורות במצרים שהייתה בחצי הלילה, וזה ביאור הפסוק "ויחלק עליהם לילה" שהלילה נחלק לשניים, חצי באותו הזמן וחצי ביציאת מצרים.

...

מה יש בחצות הלילה? מדוע התורה מספרת לנו שהניצחון של אברהם היה דווקא בחצות לילה, וכי זה

לצעירי הצאן

להתקדם

אסור לי להסתכל למטה ...
רק להתקדם קדימה ...
לא להשאר במקום ...

החזור בתשובה צריך להתקדם למעלה ולא להשאר במקומו

מתוך מאמר ראש הישיבה

כנגד כולם...

כ"ב שנה לפטירתו של מרן ר' אלעזר מנחם מן שך זצ"ל • מז חשוון תשס"ב - תשפ"ד

חביבי" השיב לו ראש הישיבה, "מי אמר שאתה באמת לא מבין חזק אתה לעצה וברכה? אולי קצת התעייפת בזמן הלימוד ולכן לא הבנת", "יש לי רעיון" המשיך ראש הישיבה, "בא תכנס לביתי, נשב יחדיו, נלמד את הגמרא הנלמדת בת"ת, ונראה אם אתה מבין אם לאו".

הילד כמובן שש מההצעה, ונכנס לבית, הרב ש"ך לקחו לחדרו, נעל את הדלת מאחוריו, הוציא שתי גמרות והניחם על השולחן, "קעת תשכח מהכל, אנחנו יושבים מחדש ולומדים מתחילה את הסוגיות" אמר הרב ש"ך, והשניים שקעו יחד בלימוד הסוגיא.

...

16:10 - מחוץ לחדר

עסקנים ואישי ציבור רבים כבר התקבצו, גם הגבירים כבר הגיעו, כולם עמדו והמתינו מחוץ לחדר הנעול, בטוחים היו כבר מזמן שהדלת תפתח והאסיפה תתחיל, אך ההמתנה הייתה לשוא, הדלת נותרה נעולה.

העסקנים התלחשו זה עם זה, ניסו לדפוק על הדלת, אך אין קול ואין עונה, בעצם, קול היה - עונה לא. שמעו הם את קולו של "הרב ש"ך" כיצד הוא מסביר את דברי הגמרא בבהירות, קול דקיק של ילד צעיר שמקשה ומתרגן, ראש הישיבה שוב שואל והילד עונה, וראש הישיבה נהנה מהתירוגן. כך נשמע קולם של השניים כשהם לומדים בצוותא, ובחיון ממתנים כולם.

עברה - חלפה לה מחצית השעה, חלק גדול מהגבירים שזמנם היה קצר, נאלצו ללכת אל הטיסה שהוכנה להם מראש ולוותר על האסיפה, אט אט התפזרו רוב הנוכחים והאסיפה התבטלה כליל.

17:20

הדלת נפתחה - הרב ש"ך יצא מהחדר ואחוריו יצא ילד צעיר "צדיק" בהצלחה! אתה רואה - ידעת את הגמרא מצויין" אמר הרב ש"ך, ושלחו לביתו.

ומה עם האסיפה? האסיפה החשובה והתרומות שהיו הגבירים נותנים לעולם התורה? שאל מאן דהו, מאלו שנותרו להמתין בחוץ.

והרב ש"ך השיב: "הן כל המטרה היא עבור התורה הקדושה, ואם ילד יהודי צריך עזרה בלימוד, וכי אפשר לוותר על כך?!"

בית מחוץ לחדרו של ראש הישיבה היה גדוש ועמוס - המזמנים היו מכל הגוונים והסוגים, עסקנים, אישי ציבור, רבנים ובחורים מהישיבה, וכמובן הגבירים - העשירים הגדולים שרבים תלו בהם תקוות. כל אלו עמדו בחוץ מחכים וממתנים להכנס לחדרו של ראש הישיבה, אבל דלת החדר עמדה סגורה ונעולה. האירוע כבר החל להיות קצת מבין, גבירים גדולים שזמנם יקר להם עומדים וממתנים מחוץ לחדר זמן רב, והדלת אינה נפתחת.

"מי נמצא שם בפנים" פנה אחד העסקנים לאחד מאלו המשמשים בקודש, שגם הוא עמד בחוץ אובד עצות כשאין באפשרותו להיכנס לחדר, "אינני יודע" הוא השיב, "לא ברור מה קורה שם בפנים..."

...

ר' אלעזר מנחם מן ש"ך - "ראש ישיבת פונוביז" עסוק היה כל ימיו בהרבצת התורה בישיבה הקדושה, מכין היה את שיעוריו העמוקים, יורד למעמקי הסוגיות וטוחנם עד אשר דק. מלבד זאת,

היה מרן ראש הישיבה עסוק בהנהגת הציבור, דואג הוא לכלל ישראל ברוחניות וגשמיות, מעמיד להם עסקנים שיפעלו למענם, וידאגו לטובתם.

גם הפעם הזאת, היה זה ענין ציבורי חשוב שמעורבים היו בו עסקנים רבים וגם גבירים - עשירים גדולים, אותו ענין היו בו צדדים רבים כיצד לנהוג בו ומה לעשות, ובראות העסקנים כי העניין סובך מאד, הבינו כי זקוקים הם לדעת תורה שתכריע בענין, פנו הם למרן ראש הישיבה בבקשה, שיאות לשבת על המדוכה, לדון בדבר ולהכריע, כיצד הדרך ילכו בה.

כך הוחלט לקיים אסיפה גדולה בביתו של מרן ראש הישיבה, באסיפה היו עתידים להיות נוכחים, רבנים, עסקנים, וגם מספר גבירים גדולים שהיה להם השפעה גדולה באותו ענין, הללו באו במיוחד לארץ ישראל, כשכל מטרתם היא עבור אסיפה זו בלבד.

כמובן ידעו כולם, כי אחרי כזאת אסיפה, לבטח ירימו הגבירים את תרומתם ביד נדיבה, עבור הישיבות הקדושות, הכוללים, ושאר צרכי הציבור.

זמן האסיפה נקבע ליום ה' בשעה 16:00.

...

15:30

עלם צעיר התדפק על דלת ביתו של מרן ראש הישיבה, הדלת נפתחה, "מה רצונך ילד יקר" פנה אליו הרב ש"ך בחביבות, הילד קצת התבייש, אך לבסוף התגבר על הבושה וענה: "כבוד הרב, כבר מספר ימים שאני לא מבין את הנלמד בחיידר, אני מנסה להבין שוב ושוב אך ללא הועיל", "בבקשה" סיים הילד את דבריו, "האם הרב יכול לתת לי עצה וברכה שאזכה להבין את הנלמד". "ילדי

הן כל המטרה, הוא לימוד התורה. מרן 'הרב ש"ך זצ"ל

ר' אלעזר מנחם מן שך

נולד: י"ט טבת תרנ"ח
ויעלה משם: עלה לארץ בשנת תש"א
וכיהן כראש ישיבת פונוביז'
נפטר: תשס"ב

בצאתו כתב שכל אחד יקפיד ללמוד לעילוי נשמתו משנה אחת או מחשבת מוסר בכל יום

שאליהו הנביא נכנס כעת?!", ענה לו המוהל בשנינות: "וודאי, הרי רואה אני שאתה צוחק, ואמרו חז"ל "כלבים שוחקים אליהו הנביא בא לעיר"....."

• • •

תלמיד ישיבת פונוביז' בא בברית האירוסין, התלמיד רצה שראש הישיבה ר' דוד פוברסקי יסדר לו קידושין, אך היות ולא היה נכנס לשיעוריו לא היה לו נעים לבקש זאת, לפיכך בא אל ראש הישיבה בדרך אמתלא ואמר "הרי הרב היה סנדק בברית ובברית אומרים "כשם שנכנס לברית כן יכנס לחופה ומעשים טובים" א"כ יאות הרב לסדר לי קידושין" ענה לו ר' דוד אדרבה, הרי אומרים "כן יכנס לתורה וחופה....", ואם אתה לא נכנסת לתורה לא אכניס אותך לחופה....."

כ אשר יצא לאור ספר הברית שמבואר בו הרבה מעניני הטבע על פי התורה הקדושה, שלח ר' אליהו מוילנא מחבר הספר, כפרי פשוט שיסתובב בין העיירות בכדי למכור את ספרו. הכפרי ניצל את ההזדמנות, ובכל מקום שהגיע טען על עצמו שהוא מחבר הספר, על מנת שיכבדהו. פעם הגיע לביתו של אדם חכם שהחל לדבר עמו בעיני הטבע, הלה הבין כי לא יתכן שכפרי פשוט זה הוא מחבר הספר ואמר לו: "כמדומה אני שאתה הסנדק בלבד ולא בעל הברית....."

• • •

בברית שנוערה בעיירה באירופה בתקופת ההשכלה, השתתף אחד שפגעה בו רוח ההשכלה, כאשר הכריז המוהל, "אליהו מלאך הברית עמוד...", צחק בקול גדול ואמר: "וכי באמת אתם מאמינים

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

ניסופים

בחנות והתעורר לקולו המרעים של שוטר פולני שרשם לו דו"ח וזימנו לבית המשפט; ואם בכך לא די, נקבע המשפט לשבת בבוקר...

ר' יחיאל לא ידע את נפשו מצער, הוא הבין שמחובתו להתייצב במשפט האמור להפתח ב-09:00 בבוקר ובירר היכן יש מניין ותיקין בבלבין, וכך הגיע לבית החסידיים הברסלבאי בעיר, לאחר התפילה ראה את כל המתפללים מתיישבים סביב שולחן לקידוש, כשלאחר מכן אחד מהם, הרה"ח ר' יחזקאל מנדלאל שמו, מתחיל לקרוא מתוך ספר לא מוכר.

ר' יחיאל הקשיב מרותק לדיבורים הנפלאים, הוא הרגיש שהם מכוונים אליו ממש, ומרוב מתיקות הדברים הוא לא שם לב שהשעה 09:00 חלפה לה מזמן, מאותה שבת והלאה דבקה נפשו ב'נחל נובע', במשך הזמן סיפר כי באותה שנה כאשר נסע במסירות - נפש לאומן, בזמן שהשיח את לבו לפני רבינו הקדוש, הרגיש שקיבל לב חדש, לב המתנגע וכוסף ליוצרו, "הלוואי שיהיה לנו את הלב הזה", אומרים נכדיו.

(מגזין ניצוץ אדר תשפ"א)

ה אחים גרינוולד יש להם ממי לרשת את הדבקות הזו ואת הגעגוע הגדול לרבינו הקדוש, שהרי הם למעשה נכדיו של אחד מזקני עובדי השם בדור הקודם, הלא הוא העובד רבי יחיאל גרינוולד זצ"ל, שהיה אחד מהמיוחדים שהתקרבו אל רבינו בפולין.

הלוואי שיהיה לנו את הלב הזה, המגן יהודה גרין

"סבא היה באמת דמות מופלאה בדורו", אומר "הבעל מנגן" יהודה גרין, כשאנחנו נזכרים בשמו של הסבא הגדול. "אנחנו כילדים התגוררנו כבר בשכונת מאה שערים בסמוך לברסלב'ר שול, אבל הוא היה מתגורר בשכונת מאה שערים שמחוץ לחומות ירושלים העתיקה, יחד עם ידידו ר' שמחה בורשטיין הוא הקים שם בית חרושת לאריזות קרטון, איתו הוא גם עלה לארץ יחד עם עוד כמה חסידי ברסלב.

• • •

התקרבותו של ר' יחיאל גרינוולד לברסלב הייתה בשנת תרע"ה בעיצומה של מלחמת העולם הראשונה, באותה שנה נחקק בפולין חוק המחייב לנעול את החנויות עם רדת הערב. לר' יחיאל הייתה תנות גדולה בלובלין. ערב אחד, בסופו של יום עבודה עמוס, נמנם

פתגם השבוע

כשינו שמחה בבית הילדים אוהבים את הבית ושמחים בו ולא מחפשים את הרחוב

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת שילר
להצלחת משפחת אוקן
משפחת שילר
משפחת שרון
משפחת אוקן

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

סיירת ההפצה בפעולה תחת אש

אבל כאן כולנו אחים, אבא שלי הוא אחד ממובילי המחאה החברתית" הוא מוסיף כבדרך אגב כשהוא מבקש לקבל עוד שני ציציות לשניים מחבריו שישינים כעת.

ככל שמתקדמים לגבול עזה המראות קשים עוד יותר, אבל אם חשבנו שאולי מישוהו מהמפיצים יבקש לשוב לאחור אנחנו מבינים שלהפך, הם רק מרגישים עד כמה נחוץ ההגעה שלהם כעת, אם הם צריכים חיזוק מי יודע עוד כמה אנשים כאן צריכים חיזוק.

מחזירים את החיות למען ישראל: חסידי ברסלב עם תושבי הרום

בכניסה לישוב 'נתיב העשרה', הנמצא במרחק של פחות מקילומטר אחד מהגבול, הדממה אומרת הכל, איש אינו יודע באותה שעה מהם כמות הנפגעים, הישוב סגור לכניסה, אבל כשהלב חושב להישבר הם מקבלים זריקת עידוד משמים, היה זה כאשר הבחין בהם אחד הלוחמים, תושב הצפון אב ל- 4 ילדים שכבר בעיצומו של חג גויס למען הלחימה, הוא הסביר שלא כדאי לנו להיכנס לישוב, אבל הוא טען שהסיבה לבואם עד לכאן הייתה בשבילו.

בקשה מיוחדת

"אני בטוח שלאחד מכם יש גמרא 'קידושין' עם פירוש" הוא אמר בקול מתנחן, "כבר 12 שנה שאני לא מפספס אף יום את לימוד הדף היומי, וגם כעת רגע לפני שיצאתי מהבית לקחתי איתי גמרא, אך בדרך מרוב כל הבלגן וההיסטריה זה נאבד לי, אולי יש כאן מישוהו שיש לו גמרא ויהיה מוכן למכור לי אותה אני מוכן לשלם כל מחיר".

הבקשה המרגשת לא הותירה אותם אדישים, אחד המפיצים הגיש לו במתנה את הגמרא שלו מסכת קידושין עם פירוש 'ושנתנם', הלוחם חיבק אותה באנחת רווחה, הוא התעקש לשלם על זה ולא לקבלה בחינם כמובן שהמפיץ לא הסכים בשום אופן לקבל תשלום.

מתוך כתבה מרתקת המתפרסמת בחדש זה במגזין 'ניצוצות ברסלב' המתארת את פעילותם של חסידי ברסלב ב'הפצה' בימי המלחמה בדרום הארץ.

עוד עם ישראל כולו נכנס להלם מוחלט בעקבות השמועות שהגיעו מהדרום הבווער, הם הצטיידו במטען רוחני ענק ויצאו כמו צבא מאורגן הישר אל עבר שטח האש, הלב של עם ישראל פועם בתוכם, השדרים של רבינו הקדוש, שליחי ההפצה, שמקיימים בכל יום מחדש את הצוואה הקדושה להשקות אילנות, גם כעת לא נחים.

עיניים לאבא שבשמים

כחסידי ברסלב שיוודעים כי גם בהסתרה שבתוך ההסתרה נמצא השם יתברך, מיד אם פרוץ המלחמה השדרים של רבינו הקדוש לא הותירו לבדם את התושבים המבוהלים, את משפחות הקורבנות המתאבלות על יקיריהם הקדושים, את משפחות הפצועים בבתי החולים, את משפחות החטופים והנעדרים ואת כוחות הביטחון וההצלה.

הם יצאו מיד לדרך כשהאמונה שלהם איתנה, כמו חילים נחושים לצאת לקרב, להגיע כמה שיותר מהר לכמה שיותר יהודים ולהפיח בהם רוח חדשה של אמונה בימים בהם הנפש מתקשה לשרוד.

מיד עם הגעתם למוצבים הצבאיים מפעים לראות איך ברגע אחד יוצאים החסידים כולם מהרכבים ומתחילים במלאכת הקודש כשכל מה שהם רוצים זה רק להפיץ אור בעם ישראל, כאילו הם אינם נמצאים במרחק קצר מהמקום שבו התרחשו הזוועות ביממה האחרונה, הם יוצאים מוחיכים ונסוכים בביטחון והשטח כולו מקבל חיות חדשה כמו שרק אורו של רבינו הקדוש יכול להוריד לעולם.

מהרגע שרואים אותם כולם נצמדים אליהם, כל אחד מבקש לקבל לידיו משהו קדוש, ספר, חוברת, שמע ישראל, ליקוטי מוהר"ן או ציצית, ברגעים שכאלה הלב של עם ישראל מתגלה בתפארתו, שום מחיצות לא מפרידות בתוכם, כולם יחד עם העיניים לאביהם שבשמים.

ציצית בפעם הראשונה

התחושה הזו התבררה כנכונה כל כך כאשר בתוך כל ההמולה הקדושה שהתעוררה במחנה מבחינים באחד מהם שמראהו רחוק עד מאד מלהיות קשור לתורה ולמצוות, כשהוא ניגש לישראל, אחד מהמפיצים ומבקש לקבל ציצית, 'אף פעם לא לבשתי את זה' הוא אומר כשבושה נסוכה על פניו, 'עכשיו אני חייב את זה'.

אחרי שהוא מברך על הציצית מנשק אותה ואומר שמע ישראל, אולי בפעם הראשונה בחייו הוא מגלה, "אני תושב רמת אביב, לא חשבתי שאני יעשה את זה אי פעם,

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשיעיות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, סדרות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למומנות
"נחלי המשפט"

בית דין אזרחי לדיני אמונות נחו מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנטים

ברשות האב"ד
הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מ"ץ ודין, ראש ש"בת נחלי נצח)

הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396